

רע"פ 9944/16 - ניסים ברנס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 9944/16

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
ניסים ברנס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 11.12.2016 בע"פ 19328-12-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' שפסר - סג"נ, ז' בוסתן וש' ברונשטיין; ובקשה למינוי סניגור

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיא י' שפסר, השופטת ז' בוסתן והשופט ש' ברונשטיין) בע"פ 19328-12-15 מיום 11.12.2016, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ע' קובו) בת"פ 48893-12-12 מיום 29.10.2015.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ריבוי עבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 418 לחוק העונשין; ריבוי עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; זיוף בכוונה לקבל באמצעות דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין. על פי

עמוד 1

עובדות כתב האישום, מסר המבקש במקרים רבים שיקים מזויפים לאנשים שונים, זאת בסכום מצטבר מוערך של כ-950,000 ש"ח, ניסה לקבל במרמה סכום של מעל 200,000 ש"ח וכן התחזה לאדם באמצעות תעודת זהות מזויפת ופתח חשבון בנק על שם אותו אדם.

3. המבקש הורשע בבית משפט השלום ברמלה לאחר שמיעת ראיות. בית משפט השלום גזר עליו עונש של חמש וחצי שנות מאסר בפועל; הפעיל עונש מאסר על תנאי שנגזר עליו בהליכים קודמים במצטבר, כך שירצה עונש של 6 שנים ו-4 חודשים בסך הכל; 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא סימן ו לחוק העונשין, למשך 3 שנים; 9 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג עוון או פשע לפי פרק יא סימן ו לחוק העונשין, למשך 3 שנים; קנס בסך 10,000 ש"ח; ופיצויים. בערעורו בבית המשפט המחוזי, עמד המבקש על מחדלי חקירה לכאורה שנעשו בעניינו אשר לדידו היה מקום לשקול בגזירת העונש, וכן על נסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט השלום, אך קבע כי יש להקל בעונשו נוכח חומרים חדשים בנוגע למחדלי החקירה להם נטען. לפיכך, התקבל הערעור על גזר הדין כך שקוצר עונש המאסר שהוטל על המבקש ונקבע כי עונש המאסר על תנאי יופעל בחופף לעונש זה. על יסוד האמור, קיצר בית המשפט את רכיב המאסר בפועל של המבקש, וקבע כי העונש יעמוד על 5.5 שנות מאסר.

4. המבקש הגיש בעצמו בקשה זו, בה עתר להקלה נוספת בעונשו וכן ביקש שימונה לו עורך דין על מנת שיוכל להגיש בקשה סדורה.

5. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי. יתרה מזאת, הלכה היא שטענות שעניינן חומרת העונש לא מקימות עילה לדיון בגלגול שלישי, למעט במקרים של חריגה משמעותית ממתחם הענישה (רע"פ 558/17 בן עמי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2017)); רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.1.2017); רע"פ 8423/16 דגן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.2.2016); רע"פ 8054/16 חזוט נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.12.2016)). בענייננו, חריגה שכזאת לא נטענה. מכל מקום, אף לגופו של עניין, היות שבית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש, לא מצאתי כי יש מקום להקלה נוספת.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, גם הבקשה למינוי ייצוג משפטי נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ז (22.1.2017).

שׁוֹפֵט